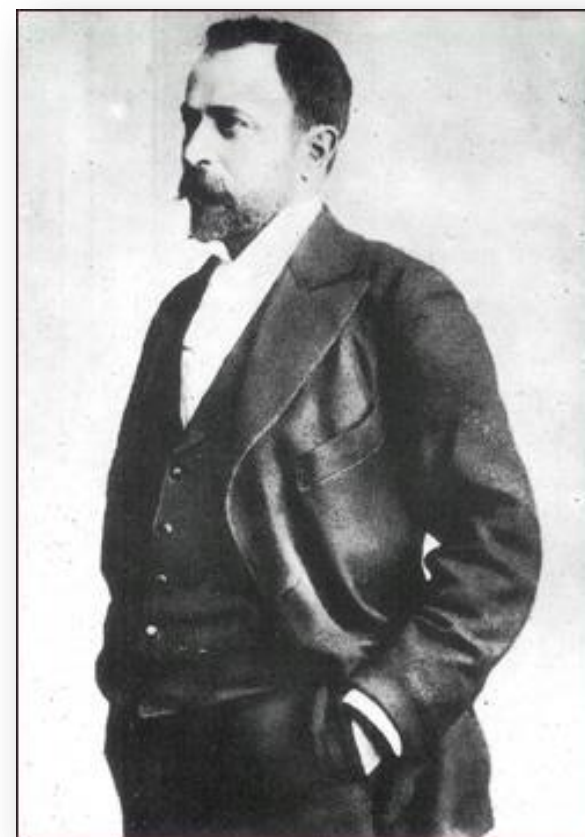

Алеко Константинов

Алеко Иваницов Константинов е роден в град Свищов на 13 януари 1863 г. в семейството на свищовския търговец Иваница Хаджиконстан. Учи при частни, в Свищовското училище и в Априловската гимназия в Габрово. По време на Руско-турската освободителна война е писар в канцеларията на свищовския губернатор Марко Балабанов. Завършва средно образование в град Николаев, Русия и право в Новорусийския университет в Одеса. След завръщането си в България Алеко Константинов е съдия и прокурор в Софийския окръжен съд. До края на живота си работи като адвокат на свободна практика в София.

Алеко Константинов развива активна обществена дейност. Той е училищен настоятел, член на Върховния македонски комитет, на настоятелството на дружество „Славянска беседа“, на Българското народообразователно дружество, на Комисията за насърчаване на местната индустрия, на Дружеството за насърчаване на изкуствата, на Музикалното общество и на Театралния комитет.

По негова инициатива се създава първото туристическо дружество в България.

Сред най-известните му произведения са историите за българския търговец на розово масло Бай Ганьо и пътеписът му „До Чикаго и назад“. Пише още разкази и фейлетони. Алеко Константинов има много псевдоними, най-известните сред които са Щастливеца, Башибозук и Великият. Убит е при неуспешен атентат срещу съпартиеца му Михаил Такев.

